

Ett besök på ett av 120 varv

Under min tid med Kina gjorde jag väl ett 40-tal resor dit. Varje resa varade 2-3 veckor, detta för att hinna med att besöka så många skeppsbyggare som möjligt och delta i mässor. De flesta varven ligger helt naturligt kring kuststäderna, men många små har etablerat sig längs de stora floderna Yangtze, Gula floden och Pearl River. Bara i Shanghai finns 5-6 varv längs en biflod till Yangtze som heter Huang Pu river. Ett besök kommer jag speciellt ihåg. Varför? Jo, för att transportsystemet i Kina inte var så väl organiserat på den tiden. Några städer förbands med tåg, några med buss och andra med taxi.

Vi hade varit och besökt ett varv längs floden i trakten kring Nanjing, den forna kejsarstaden. Besöket var givande, middagen god och därmed gick tiden allt för fort. För att ha en chans att hinna med sista bussen till Shanghai, blev vi körda i direktionens bil, en licenstillverkad svart Audi 100 med färgade rutor.

Det var väl några mil in till busstorget, men så klart blev vi hindrade av att man hade lagt ut säd på vägen och nu höll man på att slå av säden. "Ingen släpptes över bron", men som kompensation för vår väntan fick vi en burk kokosmjölk att dricka.

Detta var en klen tröst, då tiden för att nå sista bussen rann ut. Vad göra?

Jo, det är här taxi kommer in i bilden. Väl framme vid torget sågs grupper av människor och en och annan taxi vid grupperna. Det visade sig då att denna grupp och taxi skulle ta vägen dit och dit och skulle stanna på en del mellanliggande ställen. Så den som ville följa rutten fick betala delsträckan och så lastade man in passagerare i bilen, plus en farlig massa bagage på taket..

Vi frågade oss fram och fann snart att det skulle gå en taxi till Shanghai 20 minuter senare.

Eftersom färden är 25 mil, så köpte vi ut lite dricka, kinesisk Zingo, jordnötter och lite snacks.

Jag blev tillsagd att gå på the Gents innan resan, för ont om rastplatser med Gents under resan var det gott om. Endast en plats på halva sträckan.

Så resan började och allt var frid och fröjd. Efter ett par timmar och nästan halva sträckan kände jag hur nöden/Zingon gjorde sig påmind. Inga problem, sa Peter. Det är Gents på rastplatsen halvvägs.

Lätt trängd kunde vi se att rastplatsen var stängd för reparation och taxichaffören bara fortsatte. Vi påtalade min prekära situation, men ingen notis togs. Att stanna på motorvägar där det inte är tillåtet om än för att utföra vissa livsuppehållande behov, är näst intill förenat med livsfara. Det kördes väldigt slarvigt och standarden på speciellt lastbilar var speciellt låg. Att det inte fanns riktiga bromsar och lyse så här i natten, bekom ingen och lappen var köpt.

Allt detta gjorde att min sits blev näst intill ohållbar. Tills Peter sa: Ta Zingo-flaskan för tusan och fyll upp med det du har inombords. Vad sa han?? Skulle jag.....? Alltså, nöden har ju ingen lag. Ni skulle sett mig i ett trångt baksäte i en lokaltillverkad treväxlad Volkswagen Santana, få upp livremmen och gylfen och lyckas sikta ner vad jag hade inom mig i flaskan utan att taxichaffören märkte nåt. Därpå skruvade jag på korken och ställde flaskan på golvet. Vilken gudomlig känsla. Man var en helt annan människa och färgen återvände till ansiktet. Resten av resan gick smärtfritt och vi anlände Shanghai hotellet vid 24-tiden. Peter gick till sitt och jag till mitt.

Senare på rummet kom jag att tänka på Zingo-flaskan....Den glömde jag i taxin. Jag är helt säker på och kan se taxichaffören hitta flaskan och "glädjas" åt en kvarglömd flaska,Zingo? "Sai-djen" (Hej då) YST